

פרשת ויחי

ז

וַאֲנִי..... און איד זעקב, כאטש איד בין דיר מטריח מיט מיין קבורה, אָפּער מיט דיין מאַמע רחל האב איד נישט אזוי געטאהן ;

נאר וואס דען

בבאי ווען איד בין געקומען
מפּדן פון פּדן ארם
מתה עלי רחל/ איז געשטארבן אויף מיר דיין מאַמע רחל
באַרץ פּנען אין לאנד פּנען
בּדרד אויפן וועג

וועסטו וועלן מיינען אז עס איז געווען א ווייטע וועג- זאג איד דיר ניין-
בעוד כּבּרת ארץ ... ווען עס איז נאך געווען א אקער לאנד

נאך א פשט
וועסטו וועלן מיינען אז ס'איז געווען א רעגן צייט, זאג איד דיר ניין,
בעוד כּבּרת ארץ די לאנד איז געווען אזוי טרוקען ווי א זיפ

לבא אפּרטה צו קומען צו אפּרת
נאקברה שם און איד האב איר דארט באגראפּען
בּדרד אפּרת אויפן וועג צו אפּרת
הוא בית לחם : דאס איז בית לחם :

און איד האב איר אפילו נישט אריין געפירט אין דער שטאט
ווייס איד דאך אז דו האסט אין הארץ) אויף מיר- זאג איד דיר אז דער אויפּערשטער האט
מיר אזוי געהייסען

ווייל ווען נבוזראדן הרשע וועט פארטרייבן די יודן אין גלות אריין, וועלען זיי אדורך גיין
קבר רחל,

וועט מאַמע רחל ארויס גיין, און וועט וויינען און שרייען און בעטן רחמים אויף איךע קינדער.
אזוי ווי עס שטייט

קול ברמה נשמע ... א קול ווערט געהערט אין הימל,
רחל מבכה על בניה רחל וויינט אויף איךע קינדער ;

און דער אויפּערשטער וועט איר ענטפּערן- וויין נישט רחל-
יש שכר לפעלתך .. עס איז דא שכר פאר דיין גוטע מעשים

ושבו בנים לגבולם

און די קינדער וועלען זיך צוריק קערן מיט משיח צדקינו במהרה בלמינו ;

ה